

ΠΟΝΤΆΡΩ

ποντάρω, ρ. [<ιταλ. pontare]. **1.** (για τυχερά παιχνίδια) καταθέτω ως παίχτης χρηματικό ποσό, εν είδη στοιχήματος, σε χαρτί, ζάρι, νούμερο ή χρώμα, ανάλογα με το τυχερό παιχνίδι που παίζεται: «είναι τόσο τυχερός άνθρωπος, που, όπου και να ποντάρει, κερδίζει». (Λαϊκό τραγούδι: **ποντάρει** σε άλογο κουτσό και παίρνει πεντακόσια, ποντάρω γω σε αετό και χάνω άλλα τόσα). **2.** υπολογίζω στη βοήθεια κάποιου, στηρίζομαι σε κάποιον: «ποντάρω στη φιλία σου || ποντάρω στα ευγενικά σου αισθήματα». (Λαϊκό τραγούδι: χασίκλα είσαι και ντερβίσης, τραβάς την κουμπουριά και σ' όλα τα παιχνίδια μέσα **ποντάρεις** στη μαγκιά).

- ποντάρω σε λάθος χαρτί, βλ. λ. [χαρτί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας